

Hồi Tưởng Một Thời Đã Qua.

Tuỳ bút của HongNguyen/H.N.T

1945: Đây là 4 câu mở đầu bài Thơ đã được dùng làm đề thi đọc tấu Thi-ca tại các trường Tiểu học vào khoảng những năm sau cái gọi là Cách mạng mùa Thu hay Cách mạng tháng Tám 1945: *Ngày xưa non nước lệ mờ/Ta lên Tam Đảo giữa ngày lằm than/Ngày nay cờ . tung bay/Ta lên Tam Đảo giữa ngày vinh quang...*

1945: Đây là mấy câu trong bài hát dành cho thiếu niên, nhi đồng và học sinh tại các vùng hậu phương đang nằm dưới quyền cai trị của Việt-Minh sau 1945: *Ai yêu hơn chúng em nhi đồng/Ai yêuhơn những nhi đồng nữa/ . chúng em đáng cao cao người thanh thanh/ . chúng em mắt như sao râu hơi dài...*

Thuở ấy. Phải rồi Chàng còn nhớ rõ thuở ấy: Tấm ảnh gọi là chân dung thần tượng nằm trong bàn tay một cách hãnh diện đồng thời những lời thơ ca hùng hực lửa hay ngọt ngào thốt ra từ những cái miệng còn thơm mùi sữa. Thuở ấy, dưới thời Pháp thuộc, Chàng là học sinh Tiểu học tại ngôi trường làng rất lớn thuộc tỉnh Hải-dương (vì theo cha được điều động đi làm Hiệu trưởng tại địa phương này), thì chẳng lạ gì những bài ca mới mẻ đượm mùi tranh đấu và viễn vọng tuyệt vời đã thâm nhập tận đáy tâm hồn ngây thơ, trong trắng của tất cả thiếu niên nhi đồng ở các vùng quê Việt Nam.

Ngày nay, đã qua 2/3 thế kỷ, Chàng, trở thành một cụ già đầu tóc bạc phơ, nhớ lại thời gian kể từ khi trưởng thành 5 thập niên trước, đã nhận thức được rằng đó chỉ là những bài thơ ca nhằm đầu độc tuổi thơ, ru ngủ thiếu niên, nhi đồng vào con đường hư ảo tôn vinh một con người lên thần thánh, thành chân dung thần tượng như trong huyền thoại, nhưng thật ra chính kẻ ấy đã đưa toàn thể tám mươi triệu dân Việt trải qua một cuộc chiến tranh tương tàn, thảm khốc mà hậu quả đen tối vẫn đang tồn tại trên quê hương chúng ta.

Chàng cũng còn nhớ rõ: Một ngày vào khoảng năm 1952, từ trên bao lơn của một căn nhà hai tầng nằm trên đường Quan-Thánh, Chàng đã hân hoan vẫy tay chào đoàn xe của vị vua cuối cùng nhà Nguyễn, sau lần bị ép buộc thoái vị vào năm 1945, đã trở về thủ đô Hà-nội trong cương vị một quốc trưởng. Ngày nay, hình ảnh ấy vẫn còn nằm sâu trong trí nhớ, với một ý nghĩ xót xa: phải chi nhà vua đừng thoái vị thì cái con người đang khoác bộ áo thần tượng kia đâu có cơ hội dùng mọi thủ đoạn lừa bịp bằng chiêu bài chính nghĩa giả hiệu chống thực dân, để quốc đế cướp chính quyền, xiết chặt bàn tay đẫm máu, nắm vận mệnh quốc gia trong buổi giao thời chống Pháp giành độc lập của dân tộc rồi tiếp tục củng cố quyền lực từ 1954 đến khi nuốt trọn miền Nam VN vào năm 1975? Và phải chi trong cuộc chiến Bắc Nam kéo dài hai chục năm, những nhà yêu nước nhiệt thành của quốc gia Việt Nam hay VNCH về sau, biết đoàn kết với nhau một cách tinh khôn, không ngần ngại thực hành câu ngạn ngữ đi-với-ma-thì-mặc-áo-giấy, đối phó với mảnh lời hiểm độc của CS miền Bắc thì đã có đủ sức bảo vệ phần lãnh thổ miền Nam Tự do?

Ôi một thời đại huy hoàng của đất nước con cháu Lạc Hồng! Lịch sử VN suốt từ thời vua Hùng dựng nước đã ghi lại bao chiến công hiển hách của Ông Cha ta, chống lại âm mưu thôn tính của quân xâm lăng từ phương Bắc. Rồi đến 1954, giải non sông hình chữ S bị chia cắt ra làm đôi, giòng Bến-hải ngăn cách đôi bờ Nam, Bắc. Cuộc chiến Quốc, Cộng kéo dài 20 năm: Miền Nam đã anh dũng bảo vệ một nửa giang sơn còn lại và triệt để tôn trọng Hiệp ước 1973, nhưng cuối cùng đã hoàn toàn bị mất vào ngày 30 tháng Tư năm 1975, trước sự khôn ngoan, giao quyệt của miền Bắc dưới sự chỉ đạo và giúp đỡ tận tình của hai nước CS đàn anh. Một thời đại đau thương nhất của lịch sử khởi đầu: Hàng trăm ngàn cựu quân nhân, công chức, cán bộ VNCH đã bị

đưa vào các trại tù cải tạo, trong đó biết bao người đã bị hành quyết hay chết vì thiếu ăn hay bệnh tật, và hàng triệu con dân miền Nam đã phải ngậm ngùi bỏ nước ra đi tìm tự do trong đó có biết bao người bỏ mình trên biển cả...

Ngày 30 tháng Tư đã trở thành ngày Quốc Hận. Nghĩa trang Quân-đội ở Biên-hoà bị phá hoại, trở thành điêu tàn, hoang phế. Guồng máy cai trị độc tài áp đặt trên đầu người dân vô tội, những thương binh cựu quân nhân VNCH bị bạc đãi, và những người yêu nước đang can đảm nói lên sự phẫn nộ trước hành vi xâm lăng Tổ quốc. Vết thương mất nước

trải qua 38 năm vẫn còn hằn ghi trên thân xác từng con dân VN đang định cư trên khắp thế giới. Nhìn về Tổ quốc mến yêu: Tuy chân dung thần tượng đã hoàn toàn sụp đổ đối với toàn dân và đang dần dần sụp đổ ngay cả trong lòng đám người trước kia đứng bên kia chiến tuyến mà hiện nay vẫn còn tiếp tục nắm quyền bính, thử hỏi tuyệt đại đa số đồng bào VN đang sống ở quê hương có được thở hít bầu không khí tự do, dân chủ hay không, và mảnh quê cha đất tổ từ Nam-quan tới Cà-mâu và vùng hải đảo Trường-sa có còn được nguyên vẹn hay đã bị gặm nhấm bởi đám giặc cỰu thù phương Bắc?

Ngày 30 tháng Tư 2013: cậu bé ngây thơ của mù-Thu-tháng-Tám năm ấy, Chàng trai một thời là cỰu quân nhân của Miền-Nam-Tự-do trong cuộc chiến 20 năm, Ông già thất-thập-cổ-lai-hi của cuộc sống lưu vong nơi hải ngoại ngày nay... xin thành tâm thấp nén hương lòng khóc cho những anh hùng tử sĩ VNCH, khóc cho những đồng bào bị vùi thây nơi biển cả. Cùng với mọi người, ở hải ngoại hay quốc nội, không quên nuôi ý chí và hy vọng quang phục quê hương vào một ngày không xa để đem lại nền Tự-do, Dân-chủ thật sự cho 90 triệu đồng bào Việt Nam.

HongNguyen/H.N.T. 4/2013

[Tuỳ bút/hồi ký và Thơ của cùng tác giả trên Web Hướng-dương: -Thư cho người yêu viết từ trại tù cải tạo, - Trầm tư 25, -Anh sẽ đưa Em về thăm quê hương, vv...]